

1

**starptautiskais
fotogrāfijas
simpozijs**

17.04.2016. - 24.04.2016.

1

**international
photography
symposium**

17.04.2016. - 24.04.2016.

Mūsdienu pasaulē fotogrāfija ir kļuvusi par vienu no pamanāmākajām sabiedrības kvalitātes zīmēm: attēla iegūšana vairs nav īpašas profesijas ekskluzīvās tiesības. Vizuālā komunikācija ir ieguvusi līdztiesību ar runātā un rakstītā vārdu, kam tradicionāli piederēja līdera statuss. Tas nozīmē arī to, ka ar pateikto vai piešķirto vārdu saistītā atbildība attiecas arī uz visiem vizuālo ziņu un tēlu radītājiem.

Fotogrāfijai vismaz pēdējā simtgadē ar tehnoloģijas iespējām ir nozīmīgi stimulējusi un balstījusi vizuālās mākslas izteiksmības diapazonu starp romantisku reālismu un unikālām iztēles un sajūtu interpretācijām. Šī pieredze ir kļuvusi par fotogrāfijas dinamisku iespēju atklāt jebkuras vietas tēlu savdabību.

Daugavpils 1. starptautiskā fotogrāfijas simpozija nodoms un aicinājums ir visiem dalībniekiem atraktīvi un atbildīgi veidot savas un pilsētas saskarsmes vizuālo vēstījumu. Simpozija dalībnieki tiek aicināti diskutēt par nodomu un satura savienības pastāvīgajiem un mainīgajiem komponentiem jebkura fotogrāfijas žanra vai vizuālā vēstījuma nodomu un mērķu grupā. Laikmeta dinamika kā aktuālu vajadzību uztur spēju identificēt tēla statusa migrāciju starp izcilu/unikālu vēstījumu un profesionāli precīzu tēla dizainu. Tēla jaudas kvalitātes noteikšana vairs nav nākamās paaudzes mākslas speciālistu pienākums. Tā kļūst par katra radītāja ikdienas darba rīku. Novēlam to apgūt Daugavpils laika un tēlu telpā!

Vilnis Auziņš

In today's world Photography has become one of the most noticeable quality labels in society – imaging is no longer an exclusive right of a specific trade or craft. Visual communication has achieved equality with the traditional leadership of the Spoken and Written Word. This means that responsibility of the written or spoken word also lies with all producers of visual messages and images.

Over the last century, Photography has clearly both stimulated and supported through technologies a range of expressiveness of the visual art between romantic realism and unique interpretations of imagination or feelings. This experience has become a dynamic set of opportunities for the Photography to expose imaginary peculiarity of any place.

Daugavpils 1st International Photography Symposium is an intention and a call for all participants to their build visual messages of interactions between themselves and their towns or cities in an attractive and responsible way.

Participants of the symposium are encouraged to discuss the constant and variable components of the unity between the intent and the content in any genre of photography or any group intents and objectives of visual messages. The dynamics of the age trigger the need for an ability to identify shift of the status of image between excellent/unique messages and professionally accurate designs of images. Assessment of quality of the power of an image is no longer a responsibility of the next generation of art professionals. It has become an everyday tool of every creator. We wish you to acquire this “tool” in the art.

Vilnis Auziņš

1. starptautiskā fotogrāfijas simpozija rezultātā ir tapuši 11 autoru no sešām pasaules valstīm vēstījumi izstādes formāta fotoattēlos. M. Rotko mākslas centrs savu fotogrāfijas sektora programmu turpina ar veltījumu latviešu profesionālās fotogrāfijas pamatlicēja Mārtiņa Buclera 150. dzimšanas dienai. Radošā procesa ievirze netika īpaši ierobežota ar tēmas lietussargu un, respektējot M. Buclera akcentēto autora patstāvību, uzaicinātajiem simpozija dalībniekiem tika dota iespēja īstenot savu motivāciju par laika un telpas pierakstu. Izstādē un turpmāk arī M. Rotko mākslas centra kolekcijā 11 autoru subjektīvo skatījumu pieraksti veido tādu attēlu mozaiku, ko izvēlētie realitātes fragmenti vienlaikus gan vieno, gan šķir. Autoru vērojumu laukā ir cilvēki, vietas un lietas – konkrētas un abstraktas, ar ilustrējošu stāstu un vispārinātiem zemtekstiem.

Parocīgākā mēraukla šo attēlu lasīšanā būtu metafora par logu un spoguļi, ko 1978. gadā Ņujorkas Modernās mākslas muzeja izdotajā grāmatā par jaunāko laiku amerikāņu fotogrāfiju "Windows and Mirrors" izmantoja tās autors un Ņujorkas MoMA fotogrāfijas departamenta vadītājs Džons Šarkovskis (*John Szarkowski*). Saskaņā ar D. Šarkovska piedāvāto metaforu fotogrāfija var būt saistīta ar divām dažādām izteiksmes formām jeb diviem autoru skatīšanās un vēstījuma radīšanas paņēmieniem. *Logi* ir tie, kuri fiksē realitātes tēlus, savukārt *Spoguļi* konstruē savu realitāti. Šī līdzība nebūtu jāuztver kā obligātais gids šajā izstādē, bet gan kā viena no iespējām tuvoties autoru iecerēm un vēstījumu motivācijām.

Attēls ir jaunradē materializēts skatiens. Autora skatījums un skatītāja tvērums var būt gan saderīgi, gan atšķirīgi. Tāpēc arī šajos realitātes tēlos nākas un arī ieteicams meklēt autoru vēstījuma iemeslus un uzdot jautājumus. Vai fotogrāfes Sabinas Diamani *skanošie* attēli pastāsta vairāk nekā kolēģu *mémie* foto? Vai fotogrāfa Rosa T. Smita *runājošais klusums* runā arī tev saprotamā valodā? Ko fotogrāfs Juris Kmins meklē *Baltā gulbjā* žoga šajā un tajā pusē, un ko tur meklētu tu (ja meklētu)? Kāpēc fotogrāfe Janice Bond savos attēlos izmanto to, kas ir vistuvāk viņai pašai? Un kā tur īsti ir: vai dvēseles kreklīņš *spoguļi* ir uz labo vai kreiso pusi? Kāpēc fotogrāfs Vilnis Auziņš realitāti groza kā pulksteņa rādītājus un liek tev nošķiebt galvu, lai pieņemtu redzamo kā iespējamo secinājumu? Vai viņš stāsta par skatīšanās pieredzi un konstruktīvisma estētiku? Ko tu uzrakstītu fotogrāfes Aijas Bley lielo pastkaršu otrajās pusēs? Vai fotogrāfa Miro Soares atmiņu krātuvei ir kāda līdzība ar konservu burkas stikloto sānu, kurā skatāms, kā saimnieces stafeti pārņēmis laiks?

Ielūkojies aizkadrā un ieraugi to, ko līdz šim bijī redzējis citā savas izpratnes izgaismojumā. Lai izdodas saskatīt!

Fotogrāfs Harijs Daina Liepiņš

The 1st International Photography Symposium has resulted in an exhibition-format photo messages by 11 authors from six countries. Mark Rothko Art Centre continues its photography programme with a tribute to the 150th anniversary of the founder of Latvian professional photography Mārtiņš Buclers. The creative process was not limited to specific themes and, respecting an author's independence, always highly emphasized by M. Buclers, the invited participants of the symposium were given an opportunity to fulfil their notion of space and time. The exhibition and subsequently the collection of Mark Rothko Art Centre create a mosaic of subjective views of 11 authors who are both united and separated by selected pieces of reality. The field of observations of the artists include people, places and things – specific and abstract, with illustrative stories and generalized subtexts.

The best way for reading these images is embodied in a metaphor about Window and Mirror, which was first used a book published by the New York Museum of Modern Art in 1978 about contemporary American photography "Windows and Mirrors" by its author and the head of the New York MoMA Photography Department John Szarkowski. According to the metaphor offered by D. Szarkowski, photography may be associated with two different forms of expressions or ways of viewing or creating messages. Windows are the ones who record images of reality, while Mirrors build their own reality. This analogy should not be taken as a mandatory guide for the exhibition, but as one of ways to approach intentions and messages of the authors.

An image is a view materialized through creativity. The author's view and the viewer's perception can be both matching and separating. That is why in these reality images one should look for reasons in the author's message and to ask questions. Do sounding images by the photographer Sabina Diaman tell more than silent messages by her co-artists? Does the talking silence of the photographer Ross T. Smith speak the language understandable for you, too? What the photographer Juris Kmins is looking for behind both sides of the prison called The White Swan, and what would you be looking for (if anything) in his place? Why the photographer Janice Bond uses in her pictures things that are closest to her? And is it the right or on the left side of the soul that is seen in the mirror? Why the photographer Vilnis Auziņš changes reality as clock hands and makes you bend your head, to adopt the visible as the possible conclusion? Is he talking about the viewing experience or the aesthetics of constructivism? What would you write on back-sides of the big postcards by the photographer Aija Bley? Does the memory of the photographer Miro Soare reminds us of glass sides of canning jars reflecting time taken over from a lady of the house?

We encourage you to take a look behind scenes and see what you had previously seen in another light of your understanding. Just try and observe!

Photographer Harijs Daina Liepiņš

Vilnis Auziņš

reKonstrukcija / reConstruction

Veltījums konstruktīvisma estētikas vizuālajai valodai un Gustava Kluča ieguldījumam 20. gadsimta mākslas attīstībā.

Motivācija – mūsdienu dzīves telpa ir daudz vairāk konstruēta, nekā to spēja iztēloties konstruktīvisma kompozīciju autori pagājušā gadsimta sākumā.

Kolekcija tiek papildināta kopš 2001. gada.

The collection is dedicated to visual language of constructivist aesthetics and contribution of Gustavs Klucis in development of the 20th century art.

Motivation - modern living space is much more structured than authors of constructivist compositions of the last century could to imagine.

The collection is being supplemented since 2001.

Aija Bley

Dievietes dusmas / Rage of the Goddess

“Dievietes dusmas” ir dokumentālo fotogrāfiju projekts, kas ir veltīts sievietes varai: ceļojums caur rituāliem, kuru mērķis ir vairot sievietes iekšējo spēku un varu, kā arī provokatīva fotosesija, kas atklāj pretrunīgās izpratnes par feminismu.

Es meklēju atbildes uz šādiem jautājumiem: Kas ir sievietes īpašais spēks? Kā to vairot? Un galvenais – kā un kad to piemērot? Projekta dalībnieki attēlo savas fantāzijas un vēlāk tās izspēlē kā ainas, kameras priekšā apliecinādami sievietes spēku. Visbiežāk “mājas kino” varones iemiesojas mītiskās dievietēs un iesaista savus partnerus šajās iztēles radītajās lomu spēlēs.

Fotogrāfijas parāda pārspīlētu tiekšanos pēc varas, šādi atklājot bezizeju mūsu sabiedrības transformācijas ceļā. Vienlaikus es meklēju izeju no tā.

“Rage of the Goddess” is a documentary photo project devoted to the feminine power: a journey through rites aimed at increasing inner strength and power of women along with provocative photo sessions that unveil contradictory perceptions of feminism.

I am searching for answers to: What is the specific power of a woman? How to enhance it? Above all: How and when to apply it? The participants of the project reveal some of their fantasies and later on play them out as scenes confirming feminine power in front of camera. Most frequently, heroines of the “home theatre” enter into the spirit of the chosen mythological goddess and involve their partners into this role-play created by imagination.

Photo images should unveil the exaggerated aspiration for power, thus revealing the *cul-de-sac* point in the transformation road of our society. Simultaneously, I am looking for the way out of it.

Janice Bond

Ārpus binārā / Beyond the Binary

"Beyond the Binary" jeb "Ārpus binārā" ir multimediju ekspozīcija un sociālā prakse, kas sievietēm rada drošu vidi, kur izzināt saikni starp sievietības bezgalīgo spektru un dabu.

Mums kā sievietēm, it īpaši krāsainām sievietēm, ir jāuzņemas vadošā loma, lai cita citu dokumentētu dažādos veidos un platformās. Katrs stāsts, izliekums, smieklu krunka, katra cirta un rēta ir daļa no anatomiskās un sociālekonomiskās vides, kurā mēs ikdienā lavierējam, apzināties to vai ne... Tās pašas saites, kas daudzkārt ir mūsu atsvešinājušas, saistījušas, likušas mums klusēt, var mūs arī stiprināt. *"Beyond the Binary"* ir starppaaudžu un starpkultūru sieviešu savienība, jauna kultūrkartēšanas forma, kas balstās uz sieviešu uzticību, atbrīvošanu un mīlestību visā pasaulē. No atsevišķām domubiedrēm līdz kopām. Mēs mīlam. Mēs dzīvojam. Mēs esam.

Beyond the Binary is an ongoing multimedia exhibition and social practice creating safe spaces for women to explore the connection between the vast spectrum of womanhood and nature.

It's imperative for us as women, particularly women of colour to take the lead in documenting each other across mediums and platforms. Each story, curve, laugh line, every coil and scar is a part of both the anatomical and socioeconomic landscape we navigate daily whether we are aware of it or not... The same ties that in many instances have pulled us apart, bound us, kept us silent can also strengthen us. Beyond the Binary is an intergenerational and intercultural sisterhood, a new form of cultural mapping built on the trust, liberation, and love of women around the world. From comrades to the coven. We loving. We living. We being.

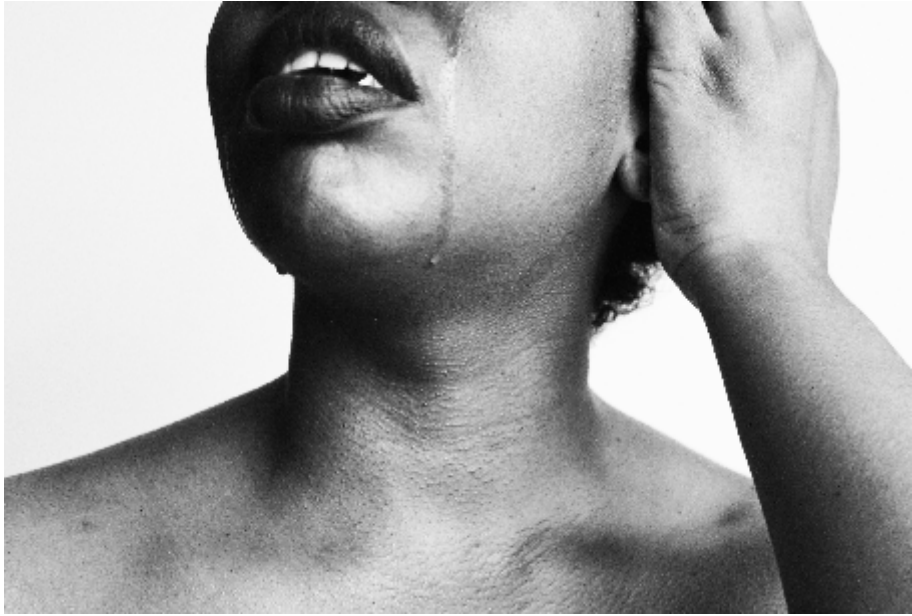

Janice Bond. *Ārupa binārā / Beyond the Binary*

Sabina Damiani

Skaņas dziļā klusumā / Sounds in Deep Silence

Savā darbā es vēlējos izpētīt kultūras un politiskās situācijas un procesu ietekmi uz atmiņas veidošanos. Staigājot pa Daugavpili – pilsētu Latvijas dienvidaustrumos –, es veidoju saikni ar šī apvidus iedzīvotāju kolektīvo atmiņu.

Es pievērsu uzmanību bērnu rotaļlaukumiem, jo mūsdienu rotaļas izrādās ļoti līdzīgas tām, kuras mēs bērībā spēlējām un kuras vēlāk tika aizstātas ar modernām plastmasas spēlēm.

Prātojot par mūsu bērnības spēlēm, es nespēju atsaukt atmiņā to noteikumus un spēlēšanas veidus. Es atminos tikai spēcīgas izjūtas, piemēram, rūsas un tērauda smaržu uz plaukstām, metāla aukstumu un krāsu spilgtos toņus. Šajā *déjà vu* brīdī es sapratu, ka kolektīvā atmiņa bieži vien iet rokrokā ar kolektīvo amnēziju. Pietuvinot detaļas, tika panākta koncentrēšanās uz atsevišķu elementu, sajūtu, kas lēnām izauga, paverot mūsu skatiem plašāku ainu.

Palielinot krāsu un rūsas fragmentus, tos savstarpēji pārklājot un pievēršot uzmanību detaļām, kuras ne vienmēr var viegli ieraudzīt, es gribēju analizēt atmiņas zudumu, kad vienīgais, ko atceramies, ir tikai noteiktas sajūtas vai iespaidi, kurus ierosina tas, ko ieraugām, izdzirdam vai saozām.

Apkārtne pavēra monohromas, rimtas ainavas, kuras pārtrauc tikai nejauši košu krāsu akcenti un atsevišķas cilvēka klātbūtnes liecības.

Īstu artefaktu klātbūtne virza mūsu domu, nesniedzot konkrētas atbildes, bet ļaujot mums pieslieties pasaules arhipelāgam.

In my work I wanted to explore the effects of cultural and political conditioning and processes that affect the creation of memories. While walking through the city of Daugavpils, in Southeast of Latvia, I created a connection with the collective memory which I shared with habitants of this area.

I focused on children's playgrounds as present-day games happen to be very similar to those we used to play in our childhood and were later replaced by modern, plastic ones.

While reviewing games from our childhood we used to play, it was impossible to recall their rules or ways of playing them, leaving me only with recollection of strong feelings, like smell of rust and steel on my hands, the cold of the metal and the bright colours of paints. In this moment of *déjà vu* I figured how collective recollection often leads to collective amnesia. Enlarging a detail to the point where the sign itself disappears is a way to regain the focus on that very detail, on an isolated feeling that later slowly swells to make us see the bigger picture.

By enlarging parts of colour and rust, working on their overlapping and focusing on details which cannot always be recognised, I wanted to analyse amnesia, when the only things we remember are just certain feelings or fragments, solicited by what we see or hear or smell.

The surroundings offered a mono-chromatic, silent landscape, inter-rupted only by sporadic batches of bright colours and very isolated proofs of human activity.

Topography of real artifacts is conducting us into a circle of thoughts without offering any definite answers, but making us approach to the archipelago of the world.

Andy Fabrikant

Neskartā vīzija / Undisturbed Vision

Pēc daudziem gadiem, kurus pavadīju, klaiņojot pa savu dzimto Buenosairesu (un pēc tam Čehijas Republikā un Francijā) un izmantojot savu fotoaparātu kā līdzekli, lai iepazītos ar cilvēkiem un pilsētu, precīzi nezinot, ko meklēju, sapratu, ka pēc sava darba izpētes varu atrast tā jēgu. Jo kas gan ir fotogrāfs, ja ne atspoguļojumu vācējs?

Kopumā mani interesē attiecības starp subjektu un telpu. Reizēm mani saista struktūras bez cilvēka klātbūtnes liecībām, reizēm tieši pretēji – subjekts iedarbina objektu.

Es ar šo tēmu strādāju jau 8 gadus, radīdams dažādas aktivitātes jeb – kā es tās saucu – spēles.

Katrā spēlē ir savi noteikumi, un es cenšos tos mainīt, lai katrreiz radītu kaut ko jaunu un nebijušu. Piemēram, es sekoju kādam cilvēkam uz ielas un ļauju viņam aizvest mani uz kādu man nepazīstamu vietu.

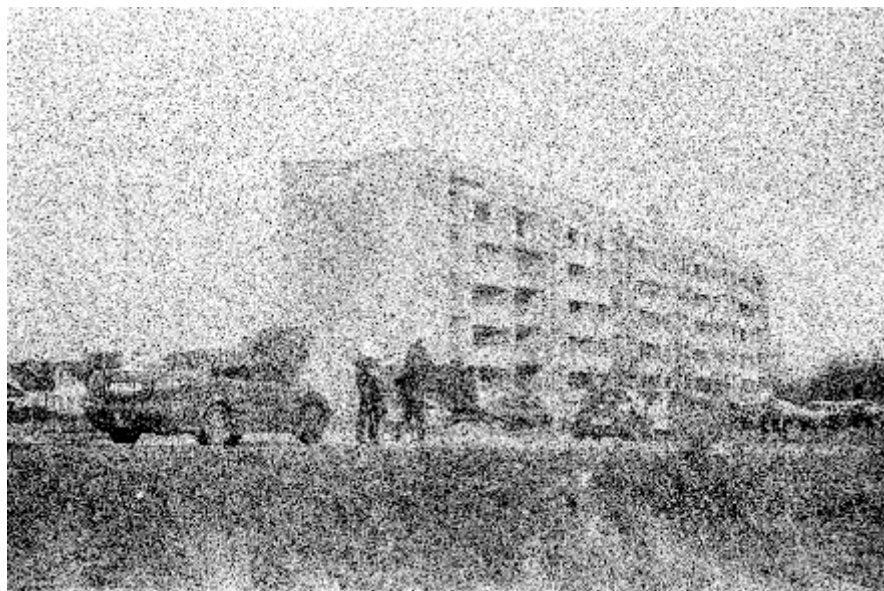
After many years of walking around as a flâneur in my own city Buenos Aires (and afterwards in Czech Republic and France) using my camera as a tool to get related with people and the city without knowing exactly what I was looking for, I realized that after the taxonomy of my work I could find the meaning of it. Because – what is a photographer more than a collector of images?

In general, I am attracted to the relationship between the subject and the space. Sometimes it is an architectural approach where human activity is lacking and sometimes it is completely the opposite, the subject activates the object.

I have been working around this topic for the last 8 years creating different activities or – how I like to call them – games.

Each game has its own rules and I try to change them so I can always have a fresh and new approach. For example, I just follow someone on a street and I let him or her take me to places that I don't know.

Juris Kmins

Baltais gulbis / The White Swan

Daugavpils cietums ir viens no vecākajiem cietumiem Latvijā. Tā ir kultūrvēsturiska vērtība pati par sevi no cietuma būvniecības un ekspluatācijas laika 1861. gadā līdz pat mūsdienām, kad cietums pilnvērtīgi pilda savu smago sociālo funkciju.

Cietumu par saviem privātajiem līdzekļiem 1861. gadā uzbūvēja lieltirgotājs Fridlands, izīrēdams to Krievijas Impērijai. Kā vēsta leģenda, pirmais cietuma ieslodzītais ir bijis tā arhitekts, kurš nosūtījis ziņojuma telegrammu par cietuma gatavību valdībai ar šādu tekstu: "Jūsu Augstība, cietums Jums ir gatavs!!!"

Šādus lielākus un mazākus noslēpumus cietums slēpj savās baltajās sienās, kuras patiesībā ir sarkanas.

Daugavpils prison is one of the oldest prisons in Latvia. The prison is a cultural and historical value in itself from the construction and the beginning of its operation in 1861 to the present day, when the prison fully carries out its heavy social function.

The prison was built in 1861. It was privately funded by a merchant Fridland, who let it out on lease to the Russian Empire. According to legend, the first inmate was the prison's architect, who had sent a telegram reporting to the Government on readiness of the prison saying: "Your Majesty, the prison is ready for you!!!"

The white walls of the prison – which actually are red – still keep many secrets.

Linda Lazdiņa (Gunde)

Diversija / Diversion

Cilvēka, viņa darbības saskarsme ar vidi un dabu veido procesu kā tēlu ar diversijas elementu.

Diversijas kā agresijas un arī cita viedokļa iespēja man šķiet atbilstoša pretrunu, dialogu un paradoksu vienlaicīgai pastāvēšanai. Es tikai vēroju šīs esības vēstījumus un sakārtoju tos tajā vizuālās valodas formā, kādā tie pastāv šajā laikā un vietā. Manas diversijas pozitīvā forma ir attēlu laukumi.

Interaction between man and his actions with environment and nature forms a process as an image with a subversive element.

Sabotage as a possibility for aggression and also for another point of view seems to me an appropriate way of coexistence of contradictions, dialogues and paradoxes. I only watch messages of such an existence and bring them into a form of visual language as they exist in this time and place. Image areas shape my sabotage.

Miro Soares

Atmiņu krātuve / Memory Pool

“Memory Pool” jeb *“Atmiņu krātuve”* apkopo Daugavpils apvidus atmiņas un pārvērtības pēc padomju režīma krišanas. Sērija rāda pamestu brīvdabas peldbaseinu, kurā es sametu atrastus attēlus (cilvēku un apvidus dabasskatu fotogrāfijas) un tos pār fotografēju.

Memory Pool deals with the memory of Daugavpils region and its transformation after the end of the Soviet regime. The series shows an abandoned outdoor swimming pool, into which I threw images that I had found (photographs of people and postcards of landscapes of the region) and re-photographed.

Ross T. Smith

Runājošs klusums / Speaking Silence

Manas mākslinieciskās un teorētiskās intereses izriet no fenomenoloģijas un attiecas uz cilvēka stāvokļa trauslumu, izolāciju un pagrimumu, kā arī uz metafiziskajiem priekšstatiem par Laiku un Klusumu. Mūsu eksistenciālās esības trauslums un izolācija ainavā var gan valdzināt, gan atgrūst. Tas izpaužas darbos, kas tiešā veidā traktē portretu kā mūsu cilvēciskuma iemiesojumu. Nesen Laika un Klusuma izpētes nolūkā es pievērsos ainavai un objektiem. Šim mērķim es lieku lietā fotoaparātu ar 5x4 collu fotofilmu, pašrocīgi izgatavoju melnbaltus papīra negatīvus, saglabājot uz tiem ķermeņa pēdas (pirkstu nospiedumus, traipus, saplēstas malas), izmantoju ilgstošu ekspozīcijas laiku līdz pat vienai stundai un drukāju tradicionālā fotolaboratorijā. Negatīvi tiek izgatavoti kontaktdrukā uz vienas 8x10 collu papīra loksnes, lai saglabātu "viens pret viens" mērogu un parādītu ķermeņa intimitāti. Taču šajā vienas nedēļas simpozijā es varētu strādāt ar digitālām tehnoloģijām.

My artistic and theoretical concerns derive from phenomenology and relate to the fragility, isolation, and decay of the human condition, as well as metaphysical notions of Time and Silence. In particular the fragility and isolation of our existential being within a landscape can be both enveloping and rejecting. This has been expressed through works which directly approach the portrait as the embodiment of our humanity. Recently my focus has been the landscape and objects to explore Time and Silence. Technically, for this, I have been using a pinhole camera fitted with a 5x4 inch large format film back, make hand-made B/W paper negatives with traces of the body upon them (fingerprints, smudges, torn edges), long exposure times of up to one hour, and print in a traditional darkroom. The negatives are contact-printed onto single sheets of 8x10 inch paper to maintain a 'one to one' scale and express intimacy of the body. However, for this one-week symposium I would work digitally.

Dace Voitkeviča

Upes otrā pusē / Across the River

Kad upe sadala pilsētu divās daļās, viena parasti kļūst par centru. Dzīvei pretējā upes krastā ir savas vērtības. Grīva ir Daugavpils daļa Daugavas kreisajā krastā. Vēsturiski tā ir bijusi patstāvīga pilsēta, kas Daugavpilij pievienota divas reizes. Grīva ir bijusi daudznacionāla pilsēta ar vismazāko latviešu iedzīvotāju skaitu – tikai vienu piekto daļu. Šodien Grīvas videi raksturīga vēstures senatne, iedzīvotāju radošais gars un dabai tuvs dzīvesveids.

Darbu sērija tapusi 2016. gadā Daugavpils Marka Rotko centrā notiekošā 1. starptautiskā fotogrāfijas simpozija rezidences laikā.

When a river divides a city into two parts, one usually becomes a central part. Life on the opposite bank of the river goes its own way and obeys its own values. Grīva is a part of Daugavpils situated on the left bank of the River Daugava. Historically, it used to be an independent town, which was added to Daugavpils twice. Grīva has been a multi-ethnic town with the least amount of Latvian population – only one-fifth of its people were Latvians. Today Grīva neighbourhood is highlighted by its antiquity, creativity of its people and closeness to natural lifestyle.

The series of works were created during the residence within the 1st International Photography Symposium in Daugavpils Mark Rothko Art Centre in 2016.

Cleo Wachter

Sudraba maliņa / Silver Lining

Daugavpils ir pilsēta ar garu un bagātu vēsturi. Mani ieinteresēja pilsētas robežas.

Marka Rotko centrs atrodas senā cietoksnī, kas savulaik tika izmantots pilsētas aizsardzības nolūkos un kuru varēja pilnībā noslēgt.

Arī padomju laikos šīm robežām bija būtiska loma. Bet kam tās ir domātas šodien? Ko var redzēt, atrodoties pilsētas malā?

Trīs dienu laikā es izstaigāju pilsētas robežas tā, kā tās ir attēlotas *Google Maps* kartē. Es novēroju nepārprotamu kultūras un dabas pārklāšanos, apbrīnojamu mieru un cilvēku klātbūtnes zīmes. Es sapratu, ka robežas pastāv tikai kartē – gluži kā sudraba maliņa, kas apjož Daugavpili.

Daugavpils is a city with a rich and long history. What I was interested in was the city borders.

The Mark Rothko Centre is located in an old fort which once was intended to protect the city and could be completely sealed off.

In Soviet-times these borders also played an important role. But what is their purpose now? What one can see standing at the edges of town?

Over the course of 3 days I followed the city borders as they are shown on google-maps. What I found was a clear overlap between culture and nature, as well as amazing peace of mind and traces of mankind. I learned that borders exist only on the map as a silver lining around Daugavpils.

STARPTAUTISKAIS FOTOGRAFĪJAS SIMPOZIJS
INTERNATIONAL PHOTOGRAPHY SYMPOSIUM
izstādes katalogs / exhibition catalogue

simpozija notika Daugavpils Marka Rotko mākslas centrā no 2016. gada 17. līdz 24. aprīlim
symposium held in Daugavpils Mark Rothko Art Centre from April 17 till 24, 2016

izstāde Daugavpils Marka Rotko mākslas centrā no 2016. gada 24. aprīļa līdz 3. jūlijam
exhibition in Daugavpils Mark Rothko Art Centre from April 24 till July 3, 2016

simpozija kurators / curator of symposium - Vilnis Auziņš
redaktors / editor - Valentīns Petjko
dizains / design - Elīna Locika
tulkojums / translation - Maruta Lubāne

fotoforma

izdevējs / publisher - Daugavpils Marka Rotko mākslas centrs
www.rothkocenter.com
www.rotkocentrs.lv
iespiests / printed - Dardedze Hologrāfija

ISBN: 978-9934-535-31-4

